

בש"פ 7837/19 - מדינת ישראל נגד איימן אזרייק

בבית המשפט העליון

בש"פ 7837/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: איימן אזרייק

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת במ"ת 20993-10-19 מיום 24.11.2019, שניתנה על ידי כב' השופט ס' דבור

תאריך הישיבה: כ"ט בחשוון התש"ף (27.11.2019)

בשם העוררת: עו"ד רחלי זוארץ-לוי

בשם המשיב: עו"ד אחמד מסאלחה

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוקה מעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ס' דבור) במ"ת 20993-10-19 מיום 24.11.2019, בגדרה הורה על שחרור המשיב למעצר בית בפיקוח ובתנאי ערבות.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

2. ביום 13.10.2019 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ועבירה של פגיעה לפי סעיפים 334, 335(א)(1)-(2) ו-29 לחוק זה.

בהמשך לכך, ובעקבות פעולות חקירה נוספות שבוצעו, תוקן החלק העובדתי של כתב האישום והוא הוגש בשנית ביום 11.11.2019.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המשיב והמתלונן מסוכסכים ביניהם מזה זמן. בליל 25.9.2019, בסמוך לשעות חצות, הגיע המתלונן בלוויית בני משפחתו לחנות שבבעלות בני משפחתו של המשיב בכפר עילבון, על מנת לקנות בה משקאות אלכוהוליים. בהמשך אותו הלילה הגיעו בני משפחת המתלונן ובני משפחת המשיב לחנות, ובין הצדדים התפתחה קטטה, שבמהלכה נמלט המתלונן מהמקום ופנה לסמטה ללא מוצא.

בשלב זה, ניגש המשיב לרכבו, נטל מתוכו אֶלֶה, ורדף אחרי המתלונן יחד עם אחרים כשחלקם אווזים במקלות. משהבחין במתלונן, הניף המשיב סכין לכיוון ראשו, אך זה הצליח להימלט מהפגיעה. המתלונן חבק את המשיב על מנת למנוע ממנו לדקור אותו בפניו, אך המשיב ניצל זאת ודקר אותו בגבו ארבע פעמים תוך שהוא קורא לעברו "תמות תמות" ו-"אני אוציא לך את הכליה". במקביל, בני משפחתו של המשיב תקפו גם הם את המתלונן.

אף לאחר שהמתלונן נפל על הארץ ואיבד את הכרתו, הוסיפו המשיב ובני משפחתו לתקוף אותו, וכן פצעו בגבו את בן משפחתו של המתלונן שנחלץ להגנתו (להלן: אחמד).

כתוצאה ממעשים אלה, נגרמו למתלונן חתכים עמוקים במותן, בגב ובקרקפת, הוא הובהל במסוק לבית החולים ואושפז שם למשך כשבוע ימים.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה העוררת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, בה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו, בהן הודעת המתלונן ועד ראיה לאירוע; וכי קמה נגדו עילת מעצר לפי סעיפים 21(א)(1)(ג)(2) ו-21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים.

כמו כן נטען בבקשה כי נגד המשיב קמה גם עילת מעצר בשל חשש לשיבוש הליכימשפט לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, בשל כך שחשודים נוספים המעורבים בפרשה טרם נתפסו על ידי המשטרה, ובשל ניסיונו של המשיב עצמו להימלט לאחר האירוע.

5. בדיון שנערך בבית המשפט המחוזי ביום 23.10.2019, הסכימו באי-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, תוך שעמדו על זכותם לטעון בהמשך באשר לעוצמת הראיות, וביקשו להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, שיבחן את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר.

בהחלטתו מתום הדיון נעתר בית המשפט המחוזי לבקשה והורה על הגשת תסקיר מעצר כאמור.

6. במסגרת תסקיר המעצר מיום 11.11.2019 התרשם שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבול בין שני הצדדים לסכסוך, בין היתר לנוכח היעדרו של הסכם סולחה, וכן כי אין בחלופת המעצר המוצעת - בבית אחות המשיב בפיקוחם של בני משפחתו - כדי לאיין את מסוכנותו הגבוהה. לנוכח זאת, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

7. ביום 14.11.2019 התקיים דיון נוסף בבית המשפט המחוזי, במהלכו טענו הצדדים באשר לעוצמת הראיות לכאורה ובאשר לאפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר אחרת שהוצעה על ידו.

8. בהחלטתו מושא הערר הורה כאמור בית המשפט המחוזי על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר המוצעת על ידו, בפיקוח ובתנאים, תוך שקבע כי יש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. בהקשר זה נקבע כי מקום חלופת המעצר מרוחק ממקום האירוע; המפקחים הותירו רושם מאוד חיובי על בית המשפט; והיעדרו של עבר פלילי בעניינו של המשיב תומך אף הוא בשחרורו לחלופת מעצר.

בית המשפט המחוזי קיבל את טענת המשיב, לפיה שחרורם ממעצר בתנאים מגבילים של שני חשודים נוספים המעורבים בקטטה - שאדי ואילי, אשר טרם הוחלט על הגשת כתב אישום בעניינם - מצדיק כי אף המשיב ישוחרר לחלופת מעצר.

לעניין זה, נדחו טענות העוררת באשר לקיומה של אבחנה רלוונטית בין המשיב לשאדי ואילי, ונקבע כי הגם שיש הבדל בין חלקו של המשיב באירוע לחלקם של שאדי ואילי, אין בו לבדו כדי להצדיק הותרתו במעצר.

9. להשלמת התמונה יצוין, כי לבקשת העוררת הורה בית המשפט המחוזי על עיכוב ביצוע ההחלטה למשך 48 שעות; ובהחלטתו מיום 25.11.2019 הוריתי על עיכוב ביצוע ההחלטה עד למתן החלטה אחרת.

טענות הצדדים בערר

10. בנימוקי הערר ובדיון שנערך לפניי, טוענת באת-כוח העוררת כי יש להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי, ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

לטענת העוררת, שגה בית המשפט המחוזי משלא נתן ביטוי הולם למסוכנות הנשקפת מהמשיב מצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים נגדו, ומשסטה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן בהיעדר טעמים מצדיקים סטייה זו.

עוד נטען, כי שגה בית המשפט המחוזי משלא הכיר בקיומה של אבחנה רלוונטית בין המשיב לשאדי ואילי, שכן הראיות למעורבותם של האחרונים בתקיפת המתלונן ואחמד חלשות במידה ניכרת בהשוואה לתשתית הראייתית הלכאורית הקיימת נגד המשיב; וחלקם בביצוע העבירות קל מחלקו של המשיב, ולא מן הנמנע שאינו מצדיק הגשת כתב אישום נגדם בעודם במעצר.

לבסוף נטען, כי "השוויון אינו חזות הכל", כך שאף אם לא תוכר אבחנה רלוונטית בין המשיב לשאדי ואילי, אין בכך כדי להצדיק את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, משום שאינטרס שלום הציבור ובטחונו גובר במקרה דנן על עקרון השוויון.

11. מנגד, סומך בא-כוח המשיב ידיו על החלטתו של בית המשפט המחוזי ומבקש להותירה על כנה.

לטענת המשיב, אין אבחנה רלוונטית לעניין המעצר בינו לבין שאדי ואילי. לשיטתו, ההבדל ביניהם לעניין המסכת הראייתית מסתכם בקיומו של סרט וידיאו בו מתועד המשיב כשהוא נוטל אֶלָה מרכבו ורץ לעבר הסמטה אליה נס המתלונן.

עוד נטען, כי עיקר הראיות להתרחשויות בליל האירוע מושתת על הודעות המתלונן ואחמד, ובהודעתו במשטרה מיום 27.9.2019 תיאר המתלונן כי שאדי חבט בראשו עם מקל ולאחר מכן נפל על הארץ, כך שחלקו של האחרון היה עיקרי ומשמעותי, בניגוד לטענת העוררת.

דיון והכרעה

12. לאחר שעיינתי בערר ובנספחיו, ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שנערך לפנייאתמול, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל באופן חלקי.

13. העבירות המיוחסות למשיב מקימותחזקתמסוכנותסטוטוריתלפי סעיף21(א)(1)(ג)(2) לחוקהמעצרים. מסוכנותהמשיב נלמדתגם מנסיבות ביצוע העבירות, לפיהן תקף את המתלונן בלוויית אחרים ובאכזריות רבה, תוך שהוא קורא "קריאות קרב" ומשתמש בנשק קר מסוג אֶלָה וסכין כדי לגרום למתלונן חבלה של ממש. בנסיבות אלה יש כדי ללמד על רף גבוה של מסוכנות, אף בקנה מידה של עבירות אלימות.

מסוכנות זו אך מתגברת לנוכח קיומו של סכסוך ממושך ופעיל בין המשיב למתלונן ובין בני משפחותיהם.

14. לנוכח מסוכנות זאת, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו לחלופת מעצר. כידוע, סטייה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן תיעשה במקרים חריגים, כאשר מתקיימים טעמים כבדי משקל לכך (ראה למשל: בש"פ 6277/16 מדינת ישראל נ' ששון, בפסקה 21 (12.9.2016)).

בית המשפט המחוזי סבר כי במקרה זה מוצדק לסטות מהמלצה זו, לנוכח העובדה שהוצעה חלופת מעצר שונה מזו שנדונה על ידי שירות המבחן, הרחוקה יותר ממקום התרחשות האירוע המתואר בכתב האישום. ואולם, לטעמי, לנוכח המסוכנות הגבוהה ולנוכח העובדה שחלופה זו לא נבחנה כלל על ידי שירות המבחן, לא היה די בכך כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב.

15. אשר למחלוקת בין הצדדים באשר להפליה בין המשיב לשאדי ואילי, נחה דעתי כי במקרה דנן אין בכך כדי לשלול את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

נכון למועד הדיון לפנייטרם הוגש כתב אישום נגד שאדי ואילי, ולפי הודעת באי-כוח העוררת בהודעת הערר ובדיון- ספק אם יוגש.בנסיבות אלה, בהן המשיב מצוי במעמד של נאשם, ואילו שאדי ואילי מצויים לכל היותר במעמד של חשודים, לא מצאתי כי יש בסיס לטענת ההפליה, ואין בשחרורם של השניים ממעצר ימים, בטרם הגשת כתב אישום, כדי ללמד על ההכרח לשחרר את המשיב ממעצר עד תום ההליכים.

לנוכח הבחנה רלוונטית זו, ולנוכח הסכמת בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה, לא ראיתי מקום לדון בתשתית הראייתית הלכאורית הקיימת נגד המשיב, לעומת זו הקיימת נגד שאדי ואילי.

16. סיכומם של דברים, אני מקבל את הערר, ומורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

יחד עם זאת, אני סבור כי נכון יהיה לבחון פעם נוספת את שאלת ההצדקה למעצרו של המשיב, בין היתר תוך בחינת האפשרות למעצרו באמצעות פיקוח אלקטרוני, בחלוף פרק זמן של שישה חודשים מהיום, וזאת ככל שלא יסתיים ההליך המשפטי בעניינו.

לצורך כך, יגיש המשיב בקשה מתאימה לבית המשפט המחוזי, אשר ידון בעניינו לאחר קבלת תסקיר מעצר נוסף וכן חוות דעת באשר לאפשרות פיקוח באיזוק אלקטרוני במקום חלופת המעצר המוצעת.

ניתנה היום, ל' בחשוון התש"ף (28.11.2019).

ש ו פ ט